

OĞLUM, NEREDESİN?

Hatırası da eskidi,
Yaşanmış ne çok öğlenin...
Temmuz kaldırımında,
Hüzzam bir gölgenin
Büyüttüğü akasya...
Ve annemin güvercin sesi;
Kurduğu cümlelerin,
İçinden havalanıyor birden:
“Oğlum, neredesin?”

Tozlu-toprak sokak evin önü;
Ilık ılık iniyor yalnızlığı yere!
Bir bisikletli geçiyor arada bir,
Alnı terli kasketli adam üstünde,
Bir at arabası tahta tekerlekli,
Koşumunda şingırdayan zil sesi;
Biraz kasaba biraz yoksulluk hürriyeti...
Güvercinler havalanıyor yine:
“Oğlum, neredesin?”

Akşam ezanına dek,
Kim bilir kaç kere!

Abdurrahman Günay